

The day of the

Travellers

Let us be the first to

say

To the

S á l m a =

og

B æ n a = Q v e r,

haldandi

E v e n n a r B i k u . B æ n i r

og

E i n a B i k u . S á l m a,

á s a m t

H á t i d a . M i d s á r s f l y t a . S a k r a -
m e n t i s . o g F e r d a . B æ n u m ,

og

B æ n u m g ó d a n n A f g ó n g .

V i d e y a r K l a u s t i s , 1824.

P r e n t a d á B o r l a g I s l a n d s k o n u n g l e g u
B i s k o p a S t i p t u n a r ,

a f B a k t ó r i o g B ó k p r y d j a r a S h a g s j o r d .

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

ಶ್ರೀ ೧೨೧೦, ೧೨ ೩

I. Þífusálmur og Bænir.

Sunnudags Morgun-sálmur.

Lagid: Þér þakfir gjörum.

Ljómar ljós dagur, lífs fjætist hagar;
ljál ljós sveit vekur, sól nótt burt-
hrekur; enn Födur alda, eilífum gjasda,
þok skal þrefalda.

2. Þof hátt skal hljóma, hjálp og náð
róma, Guds æynslu bestu, gæðsku nægd
mestu; þaklátir þrejum, þar til burt-
dejum, synd hatur sejum.

3. Bort fall vel rækjum, bort gagn
rétt sækjum, óttumst Gud eina, eilífum
dygd hreina, sátt og samlyndi, sem er
lífs yndi, bæn og blíðlyndi.

4. Verum vongóðir, vel þolinmóðir,
þrautir afþrejum, þó hér stríð hejum, síð
Drottinn sefur, sinni lífn hefir, heitid,
hjálp gefur.

5. Mitt líf, minn Andi, mín raust
lýngjandi, o! Gud upphæda! um þinn

þrís ræða, vel sé við tómena veðfemd þal
samen, þér og þoc, Amen!

•• Sunnudags Morgun bæn. ••

Mín sála lofar Drottinn, og mín
andi gleðst í Guði Gressara
mínum! Því hann hefir gjert mikla
bluti við mig; hann hefir minnst sín-
ar miskunar, og völduglega þárd-
veitt oss í næturinnar myrkrun,
gæfð oss vært að sofa, og heilbrigd-
uð upp aftur að standa. Öfrum
þar fyrir Drottni þakklætni, og
gjöldum gnum hærfa vor heit; það
sé vor ydja og einka mikðfemd nú
ítrar á morgni þessa Drottinédags;
því þess regna erum vér svo dásam-
lega verndaðir í hött og allt þingad
til. Glepyrum ekkí, að dagurinn
er einlun til þess ætladur og gæf-
tan oss, að þér á þonum minnast
skulum Drottins dásenda, og helga
vera sálu; með bæn og andætt, þon-
umtalsþremu. Drottinn Guði!
ón þín megnun vér ekkert; send

of því þinn Andá, sá er úþýðs
 of og leiddi t allan samleika, svo
 þér hafa fyrnum vora lýðingunni
 þínu lögnaði. Gef of með breitt
 hjartað að birtast fyrir þér! úþýðs
 vora lýðing! helga vörn vthja fyrri
 þitt forð í dag, svo þér af þess heyrn
 og bestri færafrunum minn ávort
 þér til dýrðar, en of til ríðinglegra
 salubjálpar nota, fyrri vörn Gressara
 Jesum Krísi, Amen!

Sunnandags! Dýld-sálmur i
 þess bók: Þess bók: Þess bók: Þess bók:

1. Sól n. líon, hús áttu, hús áttu! Gæð minn
 stóðst í dögum þess, og myndi áttu
 burt að roðja, af þess hús, er gæð
 öllum lífa að biddja, en þess hús.

2. Þess minn þess, vör þinn, vör, o!
 Gæð! áttuð, og að stórt, og fann
 enda lífs ígrunda, svo þess rött hús minn,
 hédan burt þá stunda, til segris funda.

3. Þess minn dád er er, of og myndu
 vör, gæð vott ráð. Gæð! þess, gæð eg
 vott, gæð minn, vottu náð í vott minn,
 nú eg sel í þess, unjón ond minn.

4. Méc ei neyð mun þá, mædu' og-
 gviða valda, ef lífs-keið og þrá, endar
 helio falda, gefst mér þrejd, Gud sjá,
 gleði og dýrd margfalda, umaldir alda.

Sunnudags Dvöld-bæn.

Drottinn! þér einum tilheyrir
 dýrdin og heidurin, þacklætið
 og lofgjörðin fyrir allt gott og
 veitt og gæfið, og ánkunt fyrir þessa
 dags dýrmætu velgjördir. Eptir
 þinni mikilli miskunsemi, hefir þú
 ekki einungis varðveitt vörn andar-
 drátt, glæði og endurnært vort líf
 með margfeldum gæðum, heldur
 þar á ofan framboðið og, í þínu
 sannleiksins orði, lífið og sálubjálpi-
 na fyrir Jesum Krist; kénnt og
 að þeckja meðolin til vörrar betr-
 unar, og sýnt og máttum hvernig
 vér lifa ættum, svo vér réttilega
 kynnunum að færa og í nýtt og glæ-
 ja og við þínar gáfur, gættum von-
 glæði umboði mótlætið og feng-
 jum stöðugt á þinni vondu tíð. Þú

- hefir, í þínu heilaga orði, látid sálfæra oss um það, sem vér annars daglega þreifum á í voru lífi: að þú ekti viljir syndugs manns danda, heldur að hann betri sig og lífi, já, lífi hér svo farsæll, sem nút er í þessu dauðlealeikans holdi, en eilíflega fullsæll annars heims. O! að allt þetta væri oss nú ekti þegar gleymt, heldur að vér í gæld út af söfna mættum með þeim einlæga ásetningi: að komanda morgni og allir vera æfi hédanaf, að framkvæma það í verkin, sem vér af Guds orði numd höfum: svo verður söfnun oss í nótt og allar nætur vær og blessadur, og vor síðasti danda dár sálubjálplegur innngangur til eilífs ljóss og lífs, Amen!

Mánadags Morgun-sálmur.

Lagid; Herra! þér skal heidur og lofning gr.

Morgunfundin vig hin stjarna fjætur, mér næturlundum gefið vera, sætir,

Gud eg beidi, glæp mig sneyði, gæfu-
leidir, greiði og neyðir bæti.

2. A dags róli og í bóli náða, aud-
nu-hjál þó biltist, stjólid dæða, veri
landi, voru' og standi, varni grandi,
Gud, hugandi hrjáða!

3. Biltíng járdar, breytíng daga' og
nætur, beint ágoardar; Gud svo hagar
mætur, eins náttíblund, sem árdags stund,
og adrar miðdir, fjæta sundir lætur.

4. Ef þér stæðast ad vandræði sjáunt,
oll þau græðast, dýrðar gæði' er fáum's
heims um svæði, hug þó mæði, hrígd,
volæði, ædra næði náum.

5. Mig vesælann, minn Jesú! ásjádu,
mér yndælann fognud trúar hjádu! tíð er
draumur, tími naumur, tál heims glaur-
ur; ad mér aukum gádu!

6. Þessi dagur, þá lífs-tíðum hallar,
þær burðdragast hljóta' um síð' gjörvallar.
Þeim Alvalda, þóð skal gjalda, þann
margfalda, þris um aldir aklar.

Mánadags Morgun-bæn.

Löft þú Drottinn, mín sál! og allst
hvad í mér er vegsamt hans þef-
laga nafni! þig viljum vér þakklátir

þrifa, vor Skapari og vor Gud!
 sem oss varðveitt hefir frá allri ó-
 lucku á afliðinu nöttu, gæfð oss
 værd og ró, og með endurnærandi
 svefni styrkt svo vora krapta, að vér
 gétum nú með hraustum lífbarna og
 glöðværnum anda gengid til vorra
 þyllana, nætt dagsins mæðum, og
 dýrkad þig með trúlyndu ervíði í
 þeirri stétt, sem þín alvíska forsjón
 hefir oss í setta. Og allt eru þetta
 fœdurlegar velgjördir víð oss óverd-
 uga, góði Gud! þó vér svo skjaldar-
 höfum víð þær kunnast, og — þó
 midur — enn skjaldar brúkad þær
 svo trúlega, sem þú tilætlað hefir.
 Þyrngéfs, mildi Gæði! vora van-
 gættu, fyrri Jesu skalt! og gæf oss
 náð þína framvegis, að vér ætíð
 minnagim seum, hvortjum vér höfum
 líf og hrausta krapta að þakka, og til
 hvers og hvernig vér verja egnar
 þessum dýrmættu gáfum, svo vér
 ætíð seum vissir um þína velþökun-
 un á oss. Lat þína þanka vakandi

vera í vorum sálum á þessum degi,
í öllum vorum verkum og umsvif-
um, þá munu vor fyrirtæki vel luck-
ast, þín náð fylgja oss, og þitt full-
tingi styrkja oss; því hefir þú lofad,
og þín loford bregðast aldrei; öll
þín fyrirheit eru ja og Amen!

Mánadags Dvöld-sálmur.

Lagid: Lángar mig í lífshell.

Hvíld er þægust þjáðum, því hún hress-
ing tilþyr, Guds að gæðsku ráðum,
gjörðist nóttin morg hýr, stjær seð lýdi
og láðum, laungum þegar sól flýr, opt-
ur værd að snýr.

2. Eof þeim Lífs - Foringja, líf sem
geymir vort þrátt, sætlega skal sýnja, sál
og tunga min hátt, nýrri náð umkring-
ja, nú mig lætur sinn mátt, og hlýnnir
að þátt.

3. Ná áfalla nótt vann, náðir lúdir
fá menn, allann hennar óttann, yfirgnæf-
ir værd en, lífs umferdar flóttan, farfæl
endar hvíld senn, laun sáum þá þrenn.

4. Mína daga mig lær, minn Gud!
telja svo hér, að eg stynji allnær, er síðs

asta qvöld mér, endíng þegar oll sær,
afstundin hjá þér, þú betra líf líer.

5. Mær hlíf minn Guð vel eg, mínum
lífs á vegi, aldur þvar sem el eg, eins á
nótt og degi, forsjón hans mig sel eg, fyr-
tign hans hnegi, og æðst lof segi.

Mánadags Qvöld. bæn.

Vertú hjá oss, Drottinn! Þvíad
qvöldi tekur: dagurinn er þeg-
ar tíðinn og myrkíð yfirfellur. D-
teljandi eru þær háskasemdir, sem
oss og voru veika lífi máské bænir
seu á þessari nóttu; æ! vér veikar
og skauðynar manneskjur þeckjuma
þær hverki né fáum þeim afhöf-
vor máttur er rír, en vóðinn hver-
vetna, þorfin mikil; vertú þú eckí
fjarlægur, heldur statta hjá oss,
Drottinn, vort hjálpræði! á þér
einum er oll vor von, lát oss eckí til
skýmmar verða. Þú einu þeckir
graut og sjer hvíllt skadræði þessi
nótt máské hafi oss báid, þú veitst
líka ráð og næðel til að afvenda

Því; þinn er mátturinn og dýrðin
 að eilífu. Þanna öllum vöðva að
 granda oss eða nokkuð því, sem þú
 oss gífir þessu til yndis og nota í líf-
 inu. Þú nálgast umkringi oss,
 þinn máttur hlíf oss, þin forsjón
 vaki yfir oss, þá kann oss ekkert illt
 að henda, svo hlýtur ógjæfan sjálf
 að snúast oss til varðar og heilla.
 Því trausti leggjum vér oss óhult-
 ir til svefns, offrum þér andmjúku
 þaklæti fyrir dagsins velgjörninga,
 og afhendum oss svo, með lífi og
 sálu og öllum efnum, í þínar hend-
 ur. Vertú hjá oss í vöku og svefni,
 og vertú vor Gud í lífi og dauða,
 Amen!

Þriðjudags Morgun-sálmur.

Lagid: Gaddir vor, sem á himnum ert.

Þessu dags sagurt ljómar enn, líf breidd-
 ir út og gleði í senni, minn fyrst þakki
 því nú sé, þaklæti Gudi láta í tje, að
 ég upprifinn frótt frí, farid get til míns
 verks á þý.

2. Þú værdar flauti sætt og soaf, soefni-
inn mér nýja kápa og, minn lífhami,
sál og hús mitt hér, í hendu geimdir,
Drottinn! þér, sú födurlega forsjón þín,
fordað hefir oss neyð og vinnu.

3. Hér fyrir sál og máld mitt, minni
Gud! veggjamar nafni þitt; minns hjarta
traust og athvarf allt, á meðan lif ég vera
fælt; þóí hvorn, sem á þér hefir trú,
Herra! ei yfirgefur þú.

4. Hjálpi! ég uppfylli hér í dag, hvað
þú baudst og minn styrkir hag, ætíð standa
med allri gát, annara og minna velferð
lát; fótsporum Jesú fylgja hér, svo sál og
himna dýrð hjá þér.

Þriðjudags Morgun-bæn.

Loftþing þú end min Drottni Gud!
þínum, þínum verndara og við-
haldara, er svo födurlega hefir vak-
að yfir oss med blífu fát og vandr.
veitflu á unglidinu notta, að ekkert
vondt hefir náð að smerta oss né það
oss viðkentu; myrkrin gjörði hann
oss að verju, hvíluáminu að gríða-
það, svefni ad endurnæringu, og

nú gefur hann ofs með nýjum degi
 nýja vöfsemd um þad, hverfu hjart-
 anlega góður og gæðskurður Fad-
 ir og verndari hann er sinna van-
 máttugu barna. Vér viljum því
 uppvaknadir þirja þína lofgjörd,
 framtelsja þínar velgjördir, og með
 hjartans þacklæti vidurkénna voru
 overdungleika til þeirra og alls þess
 góða, er þú á afliðinu nóttu og allt
 hingad til þessir audsýnt ofs. QE!
 hvad erum vér, Drottinn! ad þú
 audsýntir ofs svo mikla hluti? ad
 þú þannig sýnir á ofs stærð þínnar
 miskunar og trúfesti? já, því meira
 gott, sem þú gjörir ofs, því fram-
 ar viltu locka ofs til elsku og hlýðni
 vid þig. QE! skyldum vér á þess-
 um degi nelta þér, góðr Fadir! ad
 fylla svo notafæla skylda vora! nei,
 í þínum fræpti viljum vér ganga á
 móti dagfins freistningum; stattu
 ofs til hægri handar, svo vér ecki
 hresum, engann blut adhyllumst,
 sem þú baðad þessir, eckert frægiat.

óstundum, enn að þökknað þér, og verða sælir við elskuna til þín; svo verdum vér blessaðir af þér, blessaðir í innngangi og útgangi, blessaðir fyrir Jesum Krist, Amen!

Þriðjudags Qvöld. sálmur.

Lagid: Hjarta, þánkar, hugar, fiant.

Qjós á vængjum leid einn dagur, lengast í bestrið frá oss inn; einn þú veitst heert annar sagur, í austri regnu þú heert sin; Herra Gud! sem hefur tætt, himintjósum midin sett; ótal virsta verkin ljóma, vald og gæðsku er þína róma,

2. Þér af hjarta þökkum glödir, þenna tíðinn sála dag; öllum meinum af vernd, adir, allra leitst í mildi hag. Gef að minnumst allir á: eun nær dauða bar oss sá! gef þói lífid vel svo vöndum, vissu þu hlífð í þínum höndum!

3. Blund á oss lát sætann síga, sig heit þinni Födur-vörn, í nótt, sem mást náköld hníga, nú þín andmjúk sála börn. Gofni augad dauða-dúr, draumí sálin dofni he, frá náttægra dýmju hafin, dýrðar ljósi þínu vafin.

Þriðjudags Qvöld. Bæn.

Gæði hinnestí Gæðir! í þér lif-
 um, erum og hrærumstvær,
 frá þér einum flýtur öll gæð og öll
 fullkominn gjöf niður til vor; af
 náð þinni erum vér til, og þín trú-
 festi lét oss aflífa þennan dag; það
 veldurkennir vor sála með hjertans
 þaklæti á þessari qvöld, stundir.
 Gæðir! þk. godgæðni er og hefir ver-
 id þfirgnæfanteq þfir oss, en vér hef-
 um syndgæð; vér höfum notid þína
 velgjörda og glæðt oss við þínar
 gáfur, en tíðni gleymit þér, gæð,
 ornum allra gæðra hluta, og þó
 hefir þú en í dag ecki látið þér leidd.
 aft ad gjöra oss til gæða. Þú hefir
 verndad oss frá öllu skadræði, og
 uppfyllt alla voru nauðþærft, svo
 vér þvfi kúfari og värengðarsámarir
 vera þöldum til ad lifa þér einum
 í heilagleika og réttlæti; en — æf
 vort gálenstí dagurinn er líðinn,
 margt gott er á homum forfoniad,

sent vér þó áttán og tannum að
 gjera, og margt það illt aðhafst, er
 þú bannað hefir; það vitnar vor
 samvitka. **QE!** ef þú nú vildir
 gjera við oss eptir vorum tilverfu-
 adi, þá yrði nóttin begáningar- og
 eynda nótt og hvílu-rímið bana-
 sæng; en það haghreyfir oss: að
 þú ert óendanlega góður og miskun-
 samur Gud; þess vegna vogum vér
 andmjúkir að biðja: lát ekki þína
 náð við oss með degnum enda taka.
 Fyrirgef, fyrir Jesú dýra danda,
 fyrirgef vorar margfoldu fundir,
 og frelsa oss frá þeirra straffi og
 öllu illu á komandi nóttu! vér er-
 um þess fullvísir, að þú heyrir
 vora andmjúku bæn, því hjá þér er
 mikil fyrirgefning, Amen!

Midvikudags Morgun sálmur.

Þagid: Svær sér fast heidur.

Hótt upp í hæðir, mitt hjarta heyrir þér,
 Gud, sem nú gæðir, mig gleðir, lofa

ber; nýan dag, vort um nýa eg he, náð
nú sem lætur, :: náðagur Gud í tíe ::

2. Hans náði heyr, þá hef eg andvarp
Flokt, síst Godur evro, fan mína naudsyn
glöagt, þá svesta byrjað þorsin vann, um
áffá bad eg, :: og Almen! sagði hann ::

3. Gud! hverju gald, gjof þína niá
eg nú? þock þúsundfalda, þer ber eg framt
í trú, ad um mig hugað enn sé þer, gef
gásur þínar, :: ad góðu verði mér! ::

4. Einn frammar fæti, færast eg lífs á steid,
gef æ eg gæti, gengid framt dögda leid!
takmark míns lífs sé takmark þad, oss fýst
ad sína, :: nær flýjumst eilífd ad ::

Midvikudags Morgun bæn.

Lofað og vegsamad sé þitt dýrdar
fulla nafn, Drottinn Gud! sem
eñ þá í nótt andsýnt hefir oss vægd
og miskun, hlíft oss víð öllu mál-
legu syndastráfi, nevd og ólucku,
eñ géfid oss rélsantán fresu og hægga
hvíld; vora frapta hefir þú end-
urnært, og viðhaldid vort heilsu.
Allt gott þyggjum vör af þinni
mildu hendi; þú fyllir vor hjörtu

með fagnadi, og gefur oss, jafnvel
 hér á jörðinni, að njóta margs-
 konar nuðsfemda og ánægju í líf-
 tau. Þú þín verk og viðbondsán
 við oss, er einiskjær náð og god-
 gætt; þú hriggir og trýftar oss,
 þó vér þvi segnari verðum hug-
 annat; þú sendir oss mótlætið,
 til að andmóða oss, og læra að
 meta og smækka gleðinnar tándæli.
 Mottin og myrkrin minnir oss á,
 hverfu dörmsætur velgjörningur
 dagurinn og ljósið er, já, allt það
 er þú gjörir séharla gott. Gef oss
 með þessu hugarsfari að taka hver-
 ju þvi, sem oss mæta kann í dag,
 veri það blíðt eða stríðt, það er oss
 þó allt hollt og blessað af þinni
 hendi, þegar vér að einslætum að
 fara oss það í nýtt eptir þinni til-
 ætlun. Vardveit og blessa oss
 þínar gáfur, og gef oss að njóta
 þeirrar gleði af þeim, sem þér er
 þóttanleg. Bænheyr oss, og upp-
 fyll vora naufpurst í dag, eptir

Þinnu bérðar ríððómi, í Jesú
Kristi, Amen!

Middvikudags-Þvöld-sálmur.

Lagid: Rís upp, mín sál! að nú nú.

Eptir gott allt þig góðgum vér, Guð!
seu oss náð og miðun yfir, eg þó, sé
morgna mína, lífsamei æð þitt, löfgvæði
mítt, láti náð þjá þér finna.

2. Hjálpi þú dag tíðit mikta mér, mig
hjartanlega tókst að þér, bænheyrdir blíði,
seu þadit, mig og mítt hús, miðunarsáð,
frelstir og forlorgodir.

3. Eklt hroð eg er og andi sá, í mér
glæðeær, seu huglar ó, að þú dýrd ebl
óst náði, allt hroð mínu hæg eblði í dag,
eru þú meðdeild gæði.

4. Eptir þú elstu og mátt, ornastrá
mig um þessa nátt, hjá ei til fonda mína,
í dauðans neyð, allshejar Guð! aðstod
láttu mig finna.

Middvikudags-Þvöld-bæn.

Elfi, éumdréttanlegi Guð! vor.
ir dagar burtíða seu fluggi,
og allir hlutir fringunt oss um.

breytaf, en þú ert hvern sami að
 eilífu, þú ert þrotna aldrei, því
 hjá þér er engin umbreyting; þín
 mistun og trúfesti er en þín sama,
 sem hún frá eilífd verid hefir; þess-
 vegna lifum vér, o-Gud! á þessari
 kvöldstundu, og þessum, fyrri þína
 náð; útendad daginn án lífa og
 ólúktu. Dóndiegar þakir séu þér
 fyrri það, þú gæfð hefir oss að þess-
 ja þig eilífann og þúmbreytanleg-
 ann. Gud, sem aldrei kannað
 bregdash þeim, er á þig vona. Dag-
 urinn er lídinn, ljósið flýr oss, allt
 er forgengilegt; en það er vort
 traust og huggun miðt í óstöðug-
 leikanum, að vér egnum þig að; þú
 ert vort ljós og hjartans blutskipti
 að eilífu. Hinnad til hefir þú vernd-
 ar oss, og viðhaldid voru lífi; virðst
 þú að framhalda sömu gæðsku við
 oss; varðveit oss mildilega á kom-
 andinóttu. **QE!** Þó vér séum þess
 ómaklegir, sakir vors óstöðugleika
 í allu góðu, þá samt vertú oss náð.

ngur. Forlát oss dagsins marg-
foldu syndir, og þyndu oss veikum
vægd, fyrir Medalgángarans Jesú
forþénustu sakir, Amen!

Símtudags Morgun-sálmur.

Lagid: Heimins Stórir forsjón sasta.

Ast þína, Gud! enn mér bodar, upprei-
andi morgun-sól; þig að þrifa, er
vordir vada, væra ljedir hóld og skjól,
þvíst skal þúja og muðsins mál, mál af
blundi hressa sál, loptir fer í hinna hæðir,
um hátign þína og miskun ræðir.

2. Blunds í fadmr'eg lá, sem lidið, lífn
þín vakir og til mín sá; endurnæring,
næði, fridið, náðug veitti þín forsjá, en
mér nýtt gaffst opiur fjör, étal bjóst mér
heilla fjör, er þú vildir og eg hlóti, upp-
vaknadur og þeirra nýti.

3. Eiss þess freapta áttú alla, er mér
gaffstú nýtt í dag; til þín þenkja og þig
áfalla, í þrautum skal og gleði-hag, lífs
míns Gadir! login þín, lífs-regla sé jafn-
án mín, þfirvegan ástar þinnar, unad-
semdin sálar minnar.

4. Eg

4. Eg vil þín með letninga leita, og lífs
 við sporid sína hætt, í elsku og dögð þér
 eptir breyta, eins hreinfilinn leynt, sem
 bett. Þá minn vilja og veikleik sér, vertú
 aldrei sjætri mér! leid mig svo fram lífs
 hvorn daginn, lofs að dýrðar erfeg hagið!

Gimtudags Morgun-bæn.

S frá uppgöngu sólarinnar, allt
 til hennar niðurgöngu, sé
 nafnið Drottins veggjafur! Þú
 hefir skapað daginn til ervidis, en
 nóttina til hvíldar oss og öllum
 sképnum. Og! hvað innilegu ást-
 ar þaklæti erum vér nú ecki skyldir
 að offra þér á þessa dags morgni,
 fyrir svo margra hvíldar-nótt og
 værdar-blund, er vér allt hingað
 til þegid höfum, er vér þó sjaldn-
 ast þekkt höfum, því síður þegid
 sem velgjörð af þinni góðgjörnu
 hendi. Þyrgéf, o Fadur! vort at-
 hugaleysi, fyrri Jesú skuld! og med-
 tak í náð þad ydrandi þakkar offur,
 sem vér nú í hans nafni framber-

um fyrri þig; vér viljum í dag og
 daglega héðan af sjóna vort þacklæti
 ávararsamt í verkinum vér viljum
 láta það áfannast í orði og athofu-
 um, að vér ecki til forgéfins þegid
 þofum þína náð, og nótið verud-
 ar og vardueltlu í nótt og þingad
 til, þér viljum vér þjóna, þig elska
 og þér hlýða; styrk oss með þínum
 frætti til að framkvæma þenna
 góða áfætning í dag, svo vér lifa
 mættum þér til dýrðar, trúlyndir
 og árvaðir í voru kalli og ervidi,
 ávartarsamir í gudhræðslunni, stöð-
 ugr í bæninni, heitir í þacklættinu
 og lofgjörðinni til þín, þenna dag
 og alla tíma til æfílofa, Amen!

Þántudags Dvöldsálmur.

Þagid: O Góðir himneski og eilífi Gud!

Himinsól bendi í hássins flaut min, hún-
 id oss bendir til værdar um þín, leidd
 svo til enda einn lífsdagur minn, lífn
 þvansstu senda mér, Drottinn!

2. Þér, blíði Gædir! lof þýðasta ber,
Þú mig verndadur og öllu frá mér, grandt
vísadur þín gnæfandi hjer, gæðska bleffaði
hvad mitt er.

3. Þú, sem vel greidur mér gæfunnar
stíg, gjör það eg beidi: þín Gædur-hond
mig, annist og leidi, mín ond strugg sig,
í lífi og deyð reidur á þig.

4. Öll skal svo hrundin burt ángist og
þrá, er værdar stundin mér gledileg þá,
stóðast blundur þó sigi mig á, sælum Guds
fundi mun eg ná.

Þingtudags Qvöld bæn.

Gud! vertú oss syndugum lífs-
sámr! dagurinn er að qveldi
komið, og vér svo einum degi nær
fluttir eilífdinni, vorum reiknings-
skapar og uppskeru tíma; vitum
nú vor samvitka, hvernig vér bá-
id hofum oss undir hann í dag.
QE! mörg tætiðæri, sem oss á deg-
inum framhóðist hafa til gæðs,
eru midur háguðtt enn vera skýldi,
og fleirum þó að eilífu sleppt, n.

um heitlastindum ónýttsamlega
 eydd, margir dhrættir velgjorn-
 ingar þáttalaust af oss medteknir
 og gálanslega brúkaðir, eru í dag
 ónýttnir á oss. **Q!** margvislegt
 er vort gáleysi! allt þetta vatnar
 nú í gegn oss, hversu þúanglega vér
 erum undir syndina feldir, hversu
 litid oss dag frá degi ágengt verði
 að fullkomnast í elskunni, í þack-
 lætinu við þig, og blóðinu við
 þin blessud Bodoð; til þessa hefir
 þú þó náðarsamlega sparad oss í
 dag, og svo marga daga, sem vér
 lifað höfum; æ! gættu þó eðli í
 réttlætisdomi við oss, góði Fadir!
 fyrir þér er enginn maður, eðlt
 þíni fullkomnasti jafnvel réttlæt-
 ur, heldur syndu oss vægd og vort-
 un! þú vor Skapari! þeckir best,
 af hversu breiðu verkefni vér erum
 gjörðir! minnstu þinnar grunn-
 lausu gæðsku í Kristi Jesú, og af-
 plána allt vort ránglæti! takktu oss

undir þína guddómlegu vernd og
varatekt á þessari nóttu, og frelsa
oss frá öllu illu, því vér vonum
á þig, Almen!

Föstudags Morgun-sálmur.

Lagid: Sólin upprunnin er.

Gan til Jóss aldald þitt, á nh mig færði,
af Váðsins dái og mitt. dug hressum
nærði, líf, sem að lá, láid á fótstór þinni;
vernd þín, sem viðheldt mér, vottar, eg
enn st. þér, minn Gud! í minni.

2. Því skal mín þacklát sál, þér aldrei
gleyina, hegðan, hjarta og mál, holl bod
þín geyma; með nýum dug, í dag hán fast
ásetur, að stunda dygd og dád, Drottin!
gef okkum náð, að breyta æ betur!

3. Eg er í hættum heim, hans glis mig
let ur; en mér vinni þeim, aðstod þín hvæt-
ur; eg megna allt, ef þinn kraptur mig
stodur, súrt ef mér sendast dæm, sykra
þú að aptur kann, þútt folgi og fridur.

4. Aldrei yfirgafst þú, þann á þig
kreosti; vera skal vissu sú, ven min og
hregsti; í gæld eg mun, ást og náð lýsa

þinni, að hélðst mér á þeirri stig, að stí-
ast, Gæðir! þig, svo fríð og fínni.

Föstudags Morgun-bæn.

Qosadur sé Gud og Gæðir Drott-
ins vors Jesú Krists, og fyrir
hann vor allra náðugi Gæðir! vér
þeyrtánnst nú fyrri þér á þessa dags-
morgni, glæðir af þínni trífsum,
og fagnandi af þínni hjálpræði.
Vér þeyrtánnst þínni gæðfu fyrri allra
þínni fæðurlegu þelgjörninga, og
þrífsum þítt nafn fyrir öðs þetta
værd og verud á allþínni nóttu.
Í þínni nafni þínni vér daginn,
og í þínni tráfsum til þínnar aðhod-
ar, þínni vér eavíðnir mæta dags-
fne þínni fagnun. Vér lifum í þínni,
fullum freifsum, hjálfr erum vér
þrífsum, og vort hjarta táldrú-
andi: æ Drottinn! þrífsum þú öðs
því eðli, þínni þrífsum þörn, lát þínni
etta vera vafandi í öðs, og þínni
þrífsum fullkomnast í þínni vau.

- mætti, svo þér aldrei vinnu þad
 fyrri svikla syndarinnar skertu,
 að yfirgefa veginn þinna bodorda.
 Þú þér blesaði Gressari og Tals-
 manni, Drottinu Jesú! blóð fyrir
 oss þinn himneska Góður: að þan
 í dag og alla tíma, sem oss ættad-
 ir eru að dvelja í heiminum, vilji
 náðarsamlega varðveita oss frá
 heimslis völdu dæmum, fosiðum
 og hneitunum, svo þér framganga
 máttum vislega, eins og á degi, ætíð
 vakandi og biðjandi: að sálkinn
 ecki í freistni. Vertu í dag í verki
 með oss, og lát vort hjarta rétt-
 skickað flumast fyrir þér, Áren!

Þestudags Qvöld. salmnr.

Psalm: Gef þíni kristni góðan fríd.

Gæð þadur! sem oss geymt vel, æðri:
 mátt þinn og þú þú, þitt eru að losa
 áttar þel, og mistun þinni íhsa, þat mál
 þacklæt þanda þísa.

2. Eg, sem þíns Anda ástgjof hlatt, er
 þínum trogdum minni, vesæl til þetta

vægda, er naur, vann ei af mískun þinni, -
 synd uppgafst mér enn eitt sinni.

3. Gud! heilög Vera góð og trú, Gud
 mín, Gud fedra minna! frá meðurliði
 minn varstu, æ mætti eg verdur finnaft,
 í tolu barna teljast þinna.

4. Leid mig þitt endurliðnað barn, lát
 andar freid mig næra! Nú sofna eg, Gæd-
 it gæðskugjarn! gæf mér hvíld tryggja og
 væra, til dæmis lát mig ei dárinn færa!

5. Gædix! oss hálsa forða og neyd, fel
 eg þér mig og málna; þér treysti og að
 mér tek þinn eid, tryggð hef eg reynða
 þína, aumum mískun enn munt sýna.

Föstudags Qvöld-bæn.

Þér þökkum þér, Drottinn al-
 valdi Gud! því þú ert svo
 góður, að þín miskunsemi varir að
 eilífu, fyrir hana erum vér enn
 þá í dag með mörgunum gæðum réf-
 uglega blessaðir, og frá allri neyd,
 fári og flisum völduglega vernd-
 adir. Þér tilbidjum fyrri þínum
 auglitti, og offrum þér andmjúku
 hjartans þaklætti fyrri allum réf.

Dóm þínnar gæðsku, vægðar og
 lánglundar-gæðs, er þú hefir auð-
 skilt oss í dag. Medtak, o Gæðr!
 í nað þessu ofullskommu, en þó ein-
 lægu ávoldforn vora, þú hefir
 gjarnan andmjúkar bætur, og fyr-
 ritlitur eðli vort veika barna ávaf.
 Gæðr! í þínn völdugur miðhöf fel-
 um vér ná taptar líf og sálu, hús og
 eignir, og allt það þú hefir oss
 gæfid. Drottinn! vér erum þín
 handaverk, og í Jesú Krísti: fríð-
 ferpt átrælin börn, lát oss eðli glæf-
 ast, lát engann hrífa oss af þínni
 hendi. Markungi oss þín guddóms
 náðegð, svo að hvert vér sofum eða
 vokum, lifum eða deyum, séum
 vér þó þínir. Gæf oss, o Jesú!
 vært að sofa í þínum fríði, að vér
 á morgun gladdir uppvakna meitt-
 um, til að víðfrægja þína dæð,
 þaðan í frá og að eilífu, Amen!

* * * * *
 * * * * *

Laugardags Morgun-sálmur.

Lagid: Heimsins Stórir forsjón fasta.

Dagur auftur-lopt uppljómar, ljóssins
 Herra! Dýrd sé þér! mikla vernd og
 milda dóma, miskun þín oss jafnan tjer;
 morgunrodans blíðri drún, blessud en nú
 gleður hún. Af sæng upprísam sælir og
 gladdir, að sýngja lof þitt, hjartans Fadir!

2. Skapari þared líðs og landa, lífs
 og heilsu veitir hnoss, láti harin sannleik,
 ljós og anda, leida, fína og styrkja oss, að
 þjóna sér í þeirri stétt, þar hann hefir oss
 í sett; sérhvert bol, sem mér kann mæta,
 miskun vopndist hans að bæta.

3. Gud! hvað sem í öllum áttum, oss
 til heilla skapadir þú, eptir sínum edlis-
 hátum, epli vora faræld nú; gef oss þessa
 góðann dag, góði Fadir! há vörn hag,
 oss þín blessud gæðfa gegni, gæðin full
 í betra heimi!

Laugardags Morgun-bæn.

Allt hvað andardrátt hefir, lofi
 Drottinn elliflega! já, þacku
 honum og prisa hann, nú'n sál! á
 þessa dags morgni, sem ver id hefir

sól og skjoldur yfir þér á umflidinni
 nóttu! Drottinn! þú lætur ekki af
 að gjöra vel vld oss, daglega er
 þín miðun mið, hverr dagurinn
 segir það öðrum, og hver nóttin
 kunnagjörtr það annart; því skyld-
 um vér þá þegja? vér, sem frá með-
 urlífi, allt fram á þessa morgun-
 stund, reynt höfum þig trúfastan
 verndara, Gædur og forsvor? æ!
 að þessi uppremanni dagur mætti
 nú vekja vörn anda til verdugrar
 Þacklætis losgjörðar þínu nafni,
 fyrir allar fædurlegar velgjördir,
 sent þú veitt hefur oss í nótt og alla
 umflidna viknu, þó vér höfum þrá-
 lega smíðgæd í gegni þér, og van-
 rækt skyldu vera. Ebl með oss lyst
 og frapta til að endurkaupa trúa-
 lega tíðina í dag, að umbæta það,
 sem á vikunni forförmad höfum, og
 að elska þig því hettara, sem þú
 fyrirgefur oss fleiri afbrot. Gæf oss
 á þessum setnasta vikunuar morgun,
 svo ræðilega að minnast vors upp-

rífu morguns og endurlífsgunnar-
dags af grófinni, að vér lifa mætt-
um þenna dag og hvern dag héd-
anas, eins og hann vera ætti vor
síðasti, og vér að komanda morgni
búast ættum við að uppvakna til
óforgengilegs lífs, og heyrja veru-
ðom, Amen!

Laugardags Qvöld. sálmur.

Lagid: Rom. Andi heilagi.

Til hafs sól hradar sér, hallar út degi,
eitt skeiðrúm endast hér, á líffins vegi.

2. O Gud! hvert annað nú, enn þá
vor bíður, anglífir engum þú, ódara
enn líður.

3. Nóg er að vitum vel, vort líf að-
endi, og að það eins og hel, er þér í
hendi.

4. Að um oss annit sé þér, að sért
vor Fader, hughraustir vitum vér, víska
nóg það er.

5. Þó dagsins skundum skeið, skjótt
fram að nóttu, bráðt hennar líður leið,
að ljóski stíu.

6. Svo lífid braut er breið, til banna fíffins, og daudinn eins er leið, aptur til líffins.

7. Svo lífa sérhverr á, sem fátast egi, en andast eins og sá, sem aldrei degi.

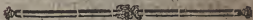
8. Í þína umsjón nú, ástríki Gæðr! felum líf, bygd og bá, blundum svo glæðir.

Laugardags Qvöld-bæn.

Þínskinnur er Drottinn, þóttinnódur og hardla góðgjarn, sem í dag og alla umsidna viku, hefir oss og allt vort svo dásamlega verndad og bleffad, að ekkert brestur á allt það góða, sem hann hefir lofad oss, og vér höfum verid hæfilegir til að þyggja. Lofad sé hans dýrðarfulla nafur að ellifu, sem enn þá andshnt hefir á oss stærd sinnar mistunar, aukid vort náðarfrest um eina viku, og á henni yfirauðid oss margfoldum velgjörðum í vöku og svefni, nýð þjörg og bleffum, hlífð og vörðveitflu, heilna og hamingju, fyrir

géfð ofþ margar syndir, veitt ofþ
 margfeld gæði og marga upperf-
 un til egin farsældar ebsingar, til
 að verka vora sálubjálpi með ugga
 og ótta, með dygd og gudhræðslu.
Q! hvað erum vér, Dróttinn! og
 hvað eru vor verk þess verd, að þú
 fró mildilega hefir breytt við ofþ,
 og födurlega leidd ofþ hingat til,
 já, vilt nú framvegis gjera ofþ til
 góða? hversu ófuktkomin er þó ekki
 vor dygd? hversu alverulítill vor
 betran? hversu feld vor elska og
 vort þaklæti? hversu hvíkt vor
 hlýðni? hversu ávartarlítill vor
 gudræfni? æ! allir vér brjótum
 margfeldlega! snú þó samt ekki frá
 ofþ þinni náð, yfirgefðu ofþ ekki,
 því þá erum vér glataðir. Fyrir-
 gef ofþ allar vorar misgjörðir, all-
 ar dagsins syndir og víkunnar van-
 gætflu; mistuna ofþ og heyr vora
 bæn, saktir þínar grunlausu gæðflu
 og óbrýgðanlegu náðar fyrirheit

í Jesú Krísti vörum Lausnara. Í hans nafni leggjum vér ofsjóðustir til hvíldar. Í hans nafni treystum vér því, að þó þessi nótt verðaði vor síðasta, muni dandinn sjálfur snúast ofsjóðustir hans danda, í bleffadann værdar blund, og æstílega lausn og frelsun frá allri eynd og mædu; þá erum vér eilíflega fæltir, Amen!

II. Daglegar Bænit.

Bæn á Sunnudegum.

Gilfi Gud! vor Gadir á himnum! vér lofum þig, og þökkum þér af hjarta fyrir allt gott, sem þessi dagur, og allir aflifadir, hafa ofsjóðust frá þínni mildu hendi; meira er það enn það meitid verdt, og fleira enn vér fáum það talid;

Þó er sú þín miskunnir mest; að þú,
 fyrí Jesum, Krist vörn Lausnara,
 gæfir þess, brotlegum manna
 sképnun, djörfung til að falla þig
 vörn Góður! O! heilífkann ljær-
 leika þú hefir oss andshnt, að vér
 megum kallast þín börn. Já! sem
 Gadir hefir þú látid tit ver tala í
 þínn orði í dag, látid vara oss við
 vondu, en hvetja til að vera góðir
 og stunda gott, svo vér gætum vord-
 id góðs njótandi hér og síðar. ME!
 lát nú þitt ord, heilagi Gadir!
 helgast á oss, og helga oss sjálfur
 í sannleikannum, í dygdum og öllu
 kristilegu dagfari, að vér lifad gét-
 um þér til lofs og dýrðar, rósamir
 við þá traustu sannfæringu: að
 þegar vér föstum kapps um, að vera
 eins og þú vilt vér séum, þín góð
 og andsvelp börn, munir þú, seti
 trúlyndur Skapari og bestí Gadir,
 allt vel til vora gjera, og að loftum
 medtaka oss, berrum þín, í himna

effis fælu, til að lifa þar og lofa
þig um aldir og að eilífu, Amen!

Bæn á Mánadegum.

Bér þessum vorn anda í hærðir-
nar til þín, eilífi alheimis Hef-
undur og Stjórnari! og í Jesú-
nafni biðjum: æ! lát þitt ríkt,
þína dýrd og dýrkun, sannleika og
dygd, eblast og útbreiddast vor á
medal, í vorum húsum og hjört-
um. Kénn oss þín réttindi: að
vér stundum að gjöra oss vor verk
med þöndudu hugarfarir, med dygd
og góðri samvitkun, eins og þína
þjónustu fyrir þínu augliti. Þín
góði Andí, o Jesú! fríðar, hjær-
leiks og eindrægnis-andi, búi í
vorum hjörtum, stýri vorrt um-
gengi, og farsælt vort húfs-félag,
þvo vér gladdir og rósamir lifa
mættum undir þinni stjórnum, vor
Gud og vor Lausnari! gladdir ydja
það vér gjöra egum, og vor skylda

bíður gladdir líða, gladdir bíða, uns
 vér álitamist hæfir að medtakast í
 þitt eilífa dýrðar-ríki, Drottinn
 vor Gud! lofður um aldir, Amen!

Bæn á Þriðjudögum.

Smetanlega mikid hefir þú, góði
 Gud! lagt til vor; þína man-
 sképna, mikid í sköpuninni, mikid
 í försorgun, vernd og viðhaldi, þen-
 þó einna mest í því; þú gétid hefir
 oss vit á að viðurkenna þetta; að
 viðurkenna þig, eilífa æðra vera!
 voru Skapara, lifans höfund og
 viðhaldara; allt sálar; að þú vilt
 oss vel, ætíð hid besta; æ! verði
 því á oss þinn góður og náðugur
 vilji! Sénn oss eptir hönum að
 breyta í þaunum, ordum og at-
 höfnum með varhygd og vakandi
 samvitstu, þegar vel gengur, en
 þolgæði og stöðugri von, þegar á
 móti blæs; þá verður oss, sem þú
 vilt; vér verdum þá, fyrir reynst.

ana, fullkomnari og hæfilegri til
æðri sælu nota, í því komanda og
betra lífi, sem vor Lausnari Jesús
hefir fyrir oss í fjós leidd, afrekað
og fullvissuð oss að lifna þessu
lífi, Amen!

Þætt á Miðvikuðegnum.

Þér andverpun til þínar gæðsh,
þú erlæti Gíafarinn allra gæð-
ra hluta! og thópi þinna tallausu
lífandi sképnar, blidjum: Blessa
oss Gud vor Gud! og gæf oss það
vér dag hvern viðburðinn til lífsins
viðurhalds, til nautnar, skjóls og
svokunar lífhantannar, og til ánæg-
ju vorum sálum. Blessa vort hús
og handabla, vora vðu og erríði,
fvo vér lífad gétum nýtsamir í vöru
standi, oss og meðbræðrum þarf-
ir; gétum með glöðu gæði og gæðri
samvitsku neytt egna bráuds í svelta
vörs andlitis; gétum spurt vöru
góðvilja og vora trú ávaxtarfamt

við þurfandi, af því, sem þú gef-
ur oss. Já, blessa oss það þú bæt-
ir oss! gef að vér þygjum það,
handtérum og notum sem þínar
gáfur, með greind og guðræfni,
ánægju og þackargjerd, þá verður
það oss nægilegt, notagott og bless-
að fyrir lífhama vorn og sálu, í Je-
só nafni, Amen!

Bæn á Fimmtudögum.

Med blágum og ydrandi anda
áköllum vér þig, ó Gud! þú
brotlegra manna eilífi misfunari!
viðurkennum þér vorar margfoldu
ávörðingar, með hverjum vér svo
þrátt hefum gjort oss ómaklega
þinnar náðar, og í Jesú nafni bid-
jum fyrirgefningar á þeim. Og!
líknsamir Gaddir! þú þeckir vort stad-
litla manuedli; þó vér optast hef-
um viljann, opt líka viðleitni til
ens góða, brestur oss tíðum áráði,
tíðum líka stöðuglyndi til að fram-

gæma það. Þorkellur veruðtti
 vorum; samverka vorum vilja, og
 ávarða vora vitleitni, að láta af
 illu, en læra gótt að gjöra. Þitt
 dæmi, vor hugi. Gæfnaðti þvetji
 oss, og þinni andi styrkt oss til að
 fyrirgefa og nýma þeim góðs, er
 við oss kunna afgjöra, svo vér fá-
 um komist sem nærst þárum fot-
 sporum, lífst þér í manneldi, og
 eptir þinn orði og fyrirheiti verid
 fullvísir um fyrirgefningu vorra
 synda, Amen!

Bæn á Föstudegum.

Garni, trúfasti Guð! Þú full-
 komnaðti! þú besti! vor hjart-
 ans man sé sem tíðast um þig að
 þenkja, þín verk að skoda, þinn vil-
 ja að stunda, og þína vegu að rek-
 ja, svo vér ecki leidumst í freistni;
 ecki látum oss tæla af villtra fýsna-
 og vandra dæma grunnum; ecki
 efast um, að öll þín siðgæmi er vís

og góð, allir þínir! vegir elskar mistun og trúsekt. Leid oss eftir þínu ráði og í þínum sannleika, að vér lærum rétt að mæta standleg gæði, svo að brúka heilnið, að vér ecki misbrúkam hátt, ecki spillum þínum góða gátum, né meidnum hálfa oss. Styd oss og styrk með þínum krafti gegn freistinganna ofurebli, að vér ecki fellum, heldur fám stöðist, varðveitt trúna og góða samvitsku til áfíloka, þá er oss viss sigurkransinn eftir þínum fyrirheitum, Amen!

Bæn á Langardegum.

Þor hjálp stendur í þínum höndum, þú alnóttugi himins og jarðar Skapari! — á þýja hagsvalandi þánka! — Því þongludari vogum vér að bidja: mikla nú, góði Gæði! á oss þínni meit og þína mistun, og sátt frá oss öllu því, sem þú elur þekkir að gæti

vordid oss til skada á sálu edur
 lífhama, æru edur velferd. Gef
 oss vitnum til að frámánganga for-
 sjálega í heimat þessum; engum
 gefa hneitlun, engum skada í
 nokkrum hlut, en vaka alljafnt
 yfir samvitöku þorri; hún fylgir
 oss lengst; hún gétur bæði gládt
 og skaddad oss mest. Þetta skyldi
 oss aldrei glemmast hvar sem vér
 erum staddir, og hvað sem vér
 gjörum, því þá gétum vér lifað
 öruggir í fullri trú og von um,
 að þá, þor trúshandi Skapari!
 munir leida oss klaklaust gegn-
 um líffins hættur og torfarur,
 og lots frelsa oss frá öllu illu,
 og hjálpa oss til þíns himnesta
 ríkis, því þá einn megnar öllu
 að eilífu, Amen!

III. Hátíða Bænir.

F ó t a B æ n.

Lof og dýrd sé Gudi í hærstum
 hæðum! sem eptir sínu oran-
 sakulega vísdoms og miskunar-
 ráði, hefir frá eilífdyrirbugað oss
 syndugum mönnum, hjálpar með-
 gl í sínum eingétnum elstulega
 Syni, Jesú Krísti, sem í uppfyll-
 ingu tímtans er af Föðursins skauti
 útgaenginn, fæddur af Dóttun, og
 legmálinu undirvorpinn. Lof og
 heidur sé þér, Guds eingétur Son-
 ur! Þú Föðursins dýrðar-ljóm og
 sanna imind hans guddóms veru,
 sem oss ert í heiminu sendur og
 gefinn til rettlætis, vísdoms, helg-
 unar og eilístrar sálshjálpar. Vel-
 kominn vertú oss, þinni krísti!
 sem af þínum guddómlegu lærdom.

einn helgud upplýst er, til að þeck-
 ja á hvern hún trúir, og þó sælu
 afleysd, sem oss öllum er, fyrir
 þína holdtefju og hingadbúrd, in-
 siglud í von eftir komandi gæða.
 Velkominn vertú oss, o Jesú! vor
 blóðteingdi bróðir! sem með þínni
 blessaðri fæðingu, blessað og helg-
 að hefir vora fæðingu. Þú gjord-
 ist velkt og hjálparþurfandi barn,
 einn ég vér; þú ert oss, að öllunt
 syndlausum breiðfletka, líkur ord-
 rau, þú vilt því bera vorkunsemi
 með oss; þínum bræðrum, og styrk-
 ja með þínum frayti í öllum vor-
 um breiðfletka. Blessud og hátid-
 leg veri oss þín fæðing! veri hún
 svo andværdileg, sem hún annars
 var fyrir heiminum; hún er oss
 þó, sem trúum á þitt nafn, dýrd-
 legt fridar-merki á milli Guds og
 manna, já, ríkuglega blessunar-lind
 allra gæða, tímanlegra og eilífra.
 Vér náleggjum oss í þaukumum

þínum Fæðingur-stalli, og tilbið-
jum þig, heimfins Lærimeistara,
gef oss að fylgja þínum sannleika í
vér ákallsum þig, vorn sálubjálv-
ara, gef oss að standa stöðugum í
þínni víðarféntingu og Guds ótta,
allt til æfileka! Vér þrífum þig,
vorn Dómara, æ! gef oss svo hér
á jordu að taka þínni fæðingu og
fæðingar notum, að vér á síðan
fórir þínum dómi, álitast mætt-
um verðugir að innleidast í þína
dýrd, og þar undirtaka og samföng-
ja með essum himneskum hýrd-
sveitum, Englum og útvöldum,
þínn lofgjörðar þrís að eilífu,
Hallelújah!

R h á r s B æ n.

Glöfi aldanna Fædir! hjá þér eru
þúsund ár sem einn dagur, og
einn dagur, sem þúsund ár; þínn
aldur er æ hinn sami, en oss flýtur
hver.

hverr dagurinn, vísan, árid, öldin,
 nær tímans og eilífdarinnar alda-
 mótum, nær enda vors aldurs og
 dóminum. Öðfingastraumur tí-
 ans hefir, hradar enn vér alvar-
 lega fengum aðgáð, borið oss enn
 þá áfram um eitt ár, nær þessum
 oss markverdu takmörkun. **D**
 vor Guð! óttaslegni rennum vér
 augum til umliðna ársins og þess-
 ara takmarka; árid útrann, en
 vér blygdumst að líta til þessa af
 oss misbrúkaða tíma. Vér með-
 tókum af þinni Góður-hendi allt
 það gott til sálar og lífs, sem þin
 milda forsjón sá oss fyrir bestu;
 fleirstir natu heilsu og hagselda, &
 nægju og nægrar atvinnu; fleirst-
 ir rífuglegrar blessunar af lopti,
 jordu og vötnum, og blessunar í
 störfum og útréttingum. Þitt
 ord vakti oss af andvaraleysinu,
 lésti oss á dygdanna veg, og hvatti

að skunda hann, en vér dauðsþeyrd-
 umst við þinni rauku, og aðhyllt-
 umst elsu framar heimisins fláráðu-
 ginníngar, meðtókum þitt orlæti
 og fódurlegu blessun þackarlítid,
 og vyrðtum allt þetta, sem smás-
 muni, þínar bendíngar með káld-
 sinni og deifíneitka, þitt lánglund-
 ar-ged og miskun með uggleysi ef-
 ecki með forherdíngu. **Ö** vor
Gud! viljir þú í réttlætísdómi við
 oss gánga, **Drottinn!** hverr fær
 þá stadíst? viljir þú með árinu enda-
 vora daga og þína náð við oss,
 með hvílíkri skélsíngu mættum vér
 þá ecki þorfa fram að því óttalega,
 sem á eptir fært? en — vér bíd-
 jumi, líkusami **Gadir!** og vitum
 þó ecki hvers bídja ber — vér full-
 tressum þínni miskun, að þú sjá-
 ir vægd vörum, vondska báttum
 stórum; að þú með vespóctnun með-
 taka villir þá veiklu lofgjörd, sem
 vér nú við þessi árasípti, af innsta

hjartans grunnir framberum sam-
 huga fyrir þig. 28! eilíft lof og
 ódaudlegar þackir séu þér, vor Fa-
 der! fyrir alla þína trúfesti og misk-
 un við oss, alla þína dásönnu hánd-
 leidslu á oss um aflídd ár. Vör
 trúgjafi og fulltrúastu þinni for-
 sjón, sem allt hingat til þess oss
 svo födurlega annast, að þú á i
 höndfaranda árt, látir þitt sann-
 leiks ord vera lampa vorra föta
 og ljós á vorum vegum, sendir þú
 sanna vísdom í vor hjörtu, þann
 vísdom, að óttast og elska þig, fram
 yfir alla hluti. Vör fulltrúastu
 því, að þú, sem miskunar þig yfir
 öll þín handaverk, og stjornar
 þeim öllum með svo mikilli um-
 hyggju, að enginn titlingur fellur
 á jordu án þíns Föðurs vilja, að
 þú, sem talid þess öll vor höfud-
 háir, og veitst á hverju vér höfum
 þörf, og af hverju not, sem oss er

sjálfum bálld, munir, fyrir Jesú
 sakir, alla hluti við oss betur gjöra,
 en vér skynjum um að bidja, mun-
 tr því blessa, vernda og vardreita
 oss alla á sálu og lífi á komanda ári;
 blessa og styrkja vorn Konung, og
 hans háa hús; blessa Kristinnar
 Hofudstéttir hía oss: Húsförjörn,
 Baldstjörn, Seinnidóm; blessa ein-
 og sérhvern meðal þinna manna
 Férna; blessa vert naud þrennaga
 Gedurland, með haganlegri og frjó-
 samri vedurátt, iardarinnar, hafs-
 ins og vatnaanna ágóða, landsins
 og kfsins ávortu; blessa hvers og
 eins sterf, vdn og sveita í ærlegri
 söfnun, vor ferðaleg og útréttingar
 á fjo og landi; vernda og blómga
 rétisföna kauphendlun og viðskipti
 manna á milli; bjóða hafinu, að
 láta oss sína auðlegd og blessun í
 tíe; bjóða: að himininn ecki til
 lengdar né til hallæris verði oss
 sem járn, edur jörðin sem kopar;

bjóða styrjöld og drepsoftum að
 ganga framhjá vorum veislidada
 og fámenna Gólmia; bjóða hrígð
 og þjáningum þeirra, sem stynja
 undir hákdoms og mótlettinganna
 fanga, á þér þægilegri og vorum
 lídandi bræðrum hentugri tíð, að
 snúast í gleðiríkan fegnud; já,
 muntr blessa lærdoms-mentir vor
 á medal, og alla framfarar vid-
 leitni í vísdegni og dygd; og lofsins
 blessa ofþ alla með lúknælli ró-
 send og fríði; innbyrdis-fríði og
 á þeim í vörn landi; fríði á vorum
 heimslum, að engin ástýð né ev-
 drægni megi sundurslita vor sam-
 eiginleg þjárléiks- og samveldis-
 bond; fríði í vorum hjörtum; sam-
 vitskunnar dhrunæta fríði; þeim
 fríði við þig, sem allur heiminur
 og hans glaumur eðli fær gífur-
 linn ofþ svo að telja eðl vor æfi-
 ár, mánuði og daga, að vér vífir
 og forsjálar verðum, svo að brúka

sérhvert ár og þess daga, á meðan
 nú ár og nýir dagar gefast oss, að
 vér óskélfdir vogum að mæta fyrir
 eilífdarinnar Dómstóli, að lídnum
 æfnum árum, með reikning fyrir
 brúkun vorra ára og daga hér í
 heimi. Í Jesú dhrmæta nafni
 biddjum og vonum vér alls þessa,
 mildirskasti Gud og Fadir! hans
 veagna muntú því fylla alla vora
 andþurst, eptir þínum dhrdar
 ríki, Amen!

Þ á s t a B æ n.

Daudlegar þackir, dhrd og heid-
 ur sé þér, alvaldi Gud! mik-
 ill að ráði, og mektugur í athefu-
 num, þú, sem með þínum volduga
 frayti útleiddir af dauðanum hinn
 mikla hirtir sandanna, Drottinn
 Jesú Krist! vér lofum og tilbid-
 jum þitt háleita nafn, og þrífum
 þína heilífisamlegu náð, sem nú er
 optinber orðin öllum heimi, í vors

Endurlausnara dýrðlegu upprisu. Nú hefir þú til fulls auglýst þann
ad vera þín eingétli Són, heims-
ins Lausnara, ljós og lífgjafara;
nú er þans Lærdómur og Evangeli-
um innsigladur og stadfestur gud-
dómlegur sannleiki; nú eru öll þín
fyrirheit í Jesú Krísti uppföld og
ad eilífu sönuð ad vera já og Amen í
já, nú eru lífid og ódauðigleikinn
í ljós leidd. Daudi! hvar er nú
þinn broddur og bánaæna sigd?
Jesús lifir! svo þó vér deyum min-
num vér þó lifa, lifa með þér, o
Jesú! lífa eilíflega sælir. Daudi,
grof og forrottan! hvar er nú þín
sigur? Jesús lifir! og hefir með
sinum fríðþægjandi danda og sig-
ursælu upprisu afmáð alla þína
skélfingu, svo þú ert nú orðin vært
hvíldar og geymslu herbergi til
dýðlegrar endurlifgunar öllum
Guds börnum. Nú fundum vér,
miðt í daudanum, fígríbrósaði ad

Söngja þér lof, góði Gud! sem ofs
 hefir sigurið gæfið fyrri Drottinn vorn
 Jesú Krist, já, vér erum þess full-
 vissir, að þegar vér einungis læpp-
 kostum að berjast undir þínum merk-
 jum, vor upprísi Lausnari! lífum
 og líðum eptir þínu dæmi, svo mur-
 um vér að lyftum, sem þú, í þínum
 krapti fá sigrið haldið. Sé ofs
 þín hátíðlega upprísi minning, o
 Jesú! í dag, kröftug upphvatning
 til endurnámangar lífdaganna fram-
 vegis, svo þegar vér til fulls aflæd-
 ast fáum forgengilegleikanum, að
 vér þá endurnámast meittum til veg-
 samlegs lífs og sælusultrar skodun-
 ar þína dýrðlegu dáfemdar verka,
 vor Gud! lofður og blessður ná
 þéðan í frá og að eilífu, Amen!

Uppstígnungardags Bæn.

Háleitlega heidrður og vegsamt-
 adur sért þú af öllum tungum
 Engla og manna; Drottinn Jesú!

sem í þínum dýrðlegu uppstignisfugu
 upphafinu ert yfir allt hvað hátt og
 háleitt nefnast má á þínum og jörðu.
 Ur dýptinu upphessum vér vorn
 huga og sálu í hæðirnar til þín, og
 í heilögum hugleiðingum leitum
 þess, sem þar uppi er, hvar þú ert,
 vor bródir Jesú! Hverr vill nú
 frammar áflaga oss, þín áfvalsið börn?
 Þú Guð! ert sjálfur, sem réttlæt-
 ir, hverr megnar þá að fordæma?
 Þú Kristi! ert sá, sem tíðid hefir
 og dótun ert, já, miklu frammar, þú,
 sem upp aftur ert vakinn, þú,
 sem setstur ert til Kráptarins hægri
 handar og bidur fyrir oss. O!
 Fylsum vér nú, vor a stuttu hérveru
 tíð, lengur leita vorri ódandlegu
 sálu ánægju í svífulli syndarinnar
 skémtun, í gjálfi og hetnfinns fá-
 nýta hégóma, vér, sem egum sælu-
 fullan ódandlegleika í vændum á
 blánum með þér, vor upphafdi
 Gausnari! Fylsum vér meta fall-

þó stundar-gæði fyrir þort æðsta
 góða, og nidursoekva oss í munad-
 arlífi, en ekki miklu framar hafa
 þora umgengni á himni, hvar vor
 borgarréttur er, og hvaðan vér vænt-
 um Gressara vors og Drottins Je-
 sú Krists? Þangad hefir þú, o Je-
 sú! vísað oss vegin; drag þú vor
 hjertu, laungun og vísja eptir þér í
 hæðirnar, svo vér ætíð gladdir af
 vortíð höfum þorn huga festann á
 því himneska, óförgengilega, eilífa,
 og leitum oss unadsemda með því,
 að gjöra oss æ hæfilegri og hæfilegri
 til inngangna í þá sælufullu vístar-
 veru, sem þú, vor Gressari! ert und-
 an oss gengin, að tilbúa oss með þér
 sjálfum í himnaríki eilíflega, Amen!

Svíta sunnu Bæn.

Þú sanðheilagi guddoms Andí;
 Andí ráðs og skilnings! Andí
 viderkennningarinnar og ótta Drott-
 ins! þú vor leiddogi og Lærimeist.

æri til ellífs lífs! þig lofum og
 dýrkum, þig ákallum og tilbiðjum
 vér á þessari dýrðlegu hátíð og
 Stíptunar-degi Jesú Krísts Kirt-
 ju á jörðunni: uppfyll nú vor
 hjörtu og vorn helgiddóm með þinni
 guddómlegu sérlegri náðar nálgöð,
 þvo vor Guðsfjármista meitt ské
 með réttum anda, og verða þér,
 vor Guð! vel þökknanlegt offur í
 dag. Lát þinn allst megnanda
 frapt, sem völduglega útbrenjadi
 og styrkti Jesú Þóttula til einard-
 legrar sannleiksins viðurkennningar,
 lát hann einig verðandi vera í vör-
 um hjörtum, að vér fúst og viljug-
 te hlýðnumst og fylgjum þeim vís-
 urkennnda sannleika, Upplífs voru
 skilning, gef ofsi vísðóm, gveind
 og djörfung til að þeckja vönd
 frá góðu, dýgd frá lösum; lyst og
 frapta til að fylgja sannleiknum
 og elska hann; hugbreytt og alvör-
 gefnt til að yfirvinna sjálfa efs,

allar freistingar, hræfni og hræf-
 vísi, og allt það þér er mótsæð-
 legt. Opna vorn munni, hug og
 hjarta til að tala og þenkja um og
 viðfrægja þínar dásemdir. Helga
 vorn vilja til fústrar framkvæmdar
 alls þess góða, er þú gefur oss
 kræpta og meðöl og tækifæri til, svo
 vér með orði og verki, í öllum hlut-
 um, orðid gætum verkfæri í þínni
 hendi, til að ebla Guðs dýrd, verka
 vora sálshjálpi, og styrkja til að
 röt festa kristinnðómssins ljærleiks
 anda á meðal manna. **Q!**
 helga þú oss í sannleiknum, við-
 hald oss í trúnni, hreinsa vorar
 samvitir frá öllum dauðlegum
 verkum; gjör oss kröftuga, heita,
 floduga í þænni, í losgjördinni
 og þacklættu til Guðs; ávartar-
 sama í Guðhræðslu, þolgóða í
 þrautunum og vonglada í dauð-
 anum, að vér þá hafa mættum
 þínn vitnisburð grundvalladann

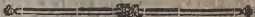
Þorum sálum um þad, vér seum
 Guds börn og erfingjar eilífs lífs.
 Bænheyr ofs, góði hettagi Andt!
 Þér sé lof og dýrd um allar aldir,
 Amen!

Bæn eptir Prédikun á Summ-
 og Helgi-dögum.

Lof og pris og þackargjörd sé þér
 mildiríki Gud og Fadri! ad þú
 létst ofs, sem ráfudum í vænbeck-
 ingar- og víllu-myrtum, uppreña
 fagurt ljós þinna sannleiks orða,
 kændir ofs ad þeckja veginn til ei-
 lífrar farfældar; nesullega: þig
 eluam ad vera samann Gud, og
 Jesúm Kríft af þér útsendann, til
 upplýsingar, betrunar og frélfs
 þinna mannaþépnun; kændir ofs
 ad þeckja þitt vísdóms ráð ofs til
 leldréttingar, þinar ályktanir um
 ofs, vorar skyldur við þig, ofs
 sjálfa og vora meðbrædur; kændir
 ad þeckja vera ágyrdun til ævar.

andi gleði og ánægju, ef vér að
eins blóðnumst þínum fódurlega
villja, og kappkostum í öllu voru
líferni að láta í ljósi ávortu verd-
uga þinni þeckingu og dýrkun, og
trúlega fylgjum vér Meistarara Je-
sú lærdómi og dögda dæmum. Við
að vér jafnan létum oss hugfást,
að laga allt vort lífeptir þínu orði
og vilja, daglega að taka fram-
ferum í vísdomi og dögð, í stuttu
máli: verða þér í fullkomlegleika
æ lifari, þökkannlegri og verdugri
til manna tignarlega nafns og
fyrirheitan fullfrelsu með sjálfum
þér. Við að slíkt þurfi rættast á oss:
að Jesú lærdóms ljós hafi oss skín-
id, en vér þó frammar elskad van-
þeckingar og andvaraleysisins myrk-
ur enn þetta stjarna ljós, hvers
vegna Jesú af oss vanvörðla orði
á síðan skulu dæma oss á effta degi,
heldur að þessi líffins orð mættu
verða þinn fræptur til vorrar sólnar.

hjálpar. O Gud! þú þeckir það marga, er oss kanna að tæla og afvega leida, vorn vanmátt og vorn breiðfleiða, þín náð vorkénni verum vanmætti, og þinn frægtur sé í vorum breiðfleiða máttugur, Amen!

IV. Miðsársflípta Bænir.

Bæn í útgöngu Sumars.

Dgripanlega eilífa Þera! vér tilbiðjum þig veru Guð, vildurkénnum þig vorn Skapara, þockum þér vorum Velgjörara, og ákollum þig vorn Födur! Þú hefsti ekkí látið þig vera án vitnisburðar þetta aflidandi Sumar, heldur eumendrarnær. Þú hefstir opinber.

að þig fyrir oss þinn orláta gjafar-
 ann allra gæða, þar ed þú veitst
 oss svo margt og mikið gott, gáfst
 oss dögg af himni og frjóssamar
 árstíðir. Þín blíða sól hefir skín-
 id yfir oss, opt vanþakláta, án
 manngreinar álits; allt bendir oss
 til þín, og lætur oss þreifa á þeim
 eilífa sannleika: Drottinn er all-
 um góður, og hann miskunar sig
 yfir öll sín verk, jörðin er full af
 hans góðgírni. Já, miskuna þig
 yfir oss, og sýn oss þína góðgírni
 framvegis, mildt Fadir! Blessa
 oss þínar gáfur, þær þín orlocetis
 hend rétt hefir oss gegnum uáttúr-
 una; blessa vörn Sumarsreita, öll
 vor heimilis faunzúti og inni, sem
 þú gífst hefir oss greind og frapta-
 t þínum ótta að abla oss, svo vér
 stáðist fáum Betrarins óblíður.
 Þegar sólarinnar sagra ljós fer,
 við Betrarins komu, að fjærlæg-
 jast vörn kalda bústad, æ! þú vertu

fiálfur vor hressandi vonar-fót og
hlífðar skjöldur gegn öllum fárnum
hugar-forgum, öllum þecktum og
specktum háskasendum. Þyrirgef
oss tímans, líffins og þína gáfna
misbráka! Þyri Jesú skuld heyr
þú vora bæn, állt vora þorf og
uppfyll hana, eptir þínum dýrðar
ríkðómi, Amen!

Bæn í inngöngu Betrar.

Vísðómsfullt aldaña Stjórnari,
vor Gud og mildiríki Gadir!
þú hefir skapað Snunar og Betur,
blíðt og stríðt, hverjultveggju þessu
megnar þú einn að stjórna þínum
mannsképnun til besta. Þín vís-
dómur er óranfatanlegur, og þinn
vilji óumbreytanleg gæðska, það
er vor einka von og huggun þinna
veifu, alls þursandi skapna, sem
med tímanna straum og tilfellska
biltingum framleiddum vora óvissu
dagatölu, sent áfintþri. **QE!** ver

þeckjum þad og þockum þína gæðsku,
 góðt Fadir! sem verndad, hefir efs
 svo dásamlega, og vardveitt allt
 til þessa tíma, ad vér ekki hefum,
 svo ad segja, sleppt fót vorn vid
 fleint. Þú hefir ekki einungis hlist
 oss vid ellum flisum afliðid Sum-
 ar, heldur þar á ofan riskuglega
 bléssad oss af loptinu, jörðumut
 og sjónum, farsælt vora útvogu,
 og frambedid oss fleiri bléssunar-
 gæði til ánægju og þarfa, en vér
 hefum haft vlt á ad þyggja og
 færa oss í nýti; já, allaveranandi
 þarft hefir þú uppfyllt, eptir þin-
 um dýrðar riskómi í Jesú Krísti,
 þad vidurkennir nú vor fála med
 souarlegu hjartans þackleitt, er
 vér þenkjum úti þína óumbreyttu
 guddóms verad og vidhendinu vid
 oss afliðid Sumar. OG! vér hef-
 um verid ómaklegir þinnar náðar,
 en þú hefir oss í tje látid miðlar
 gæðsku guottir, og þó vér hefum

ekki ætíð fengið vörðr óulettanlegu,
 já, opt. skadlegu óskir uppfylltar,
 megum vér þó þrifa þína viðdóms-
 fullu góðgýrni, sem veitir oss það
 eina, er þú sjer oss fyrir bestu, og
 því bljúgir og ydrandi vidurkennar.
 minnt erant vér allri þeirri misk-
 unsemi og trúfesti, er þú hefir
 andspót oss, já, ofóverðugir eruim
 vér til að þora að vænta þess sama
 af þér framvegis. En fyrir Jesú
 vors bróðurs sakir, sakir þinna
 egin órjúfanlegu Guddóms fyrir-
 heita, verðu oss framvegis náðug-
 ur á komanda Betri. Tak oss að
 þér, sem Gadir, vér viljum vera
 þín börn, og sem börn felum vér
 oss með lít og sálu og ellum efu-
 um á þitt miskunar vald; vertu
 vor hlífð í háttanum, vort bæli
 í naudunum, vor leiddtogi á ellum
 vorum óvissu sitgum, já, vertu
 vor allra Gadir og Gud í Jesú
 nafni.

nasni, í hans nasni blidjum vér, í
hans nasni bænhver ofs, Amen!

Bæn í útgaungu Betrara!

Med glæðværum anda og sössöng-
jandi tungu þrífum vér þig,
vor Gadir og Herra hlífins og járd-
ar! vor hjálp stendur í þínum
höndum; þín miðkun og trúfesti er
stadfest yfir ofs, þínum skynfandi
sképinum, frá endverdu heims, frá
tonni til kyns, í stríðu sem blíðu.
Betrarins herfur og hærdríðri
gjörir þú að þínum þénurum, hagi
og eldingar að þínum sendibodum,
er kenna ega ofs varúð og vísurlega
timans brúfun; þú menjar ofs
þannig, góði Gudi! til æðri full-
komunar síðarneir; þess vegna
þrífur vor sála þig, og þakklát við-
nefennir: allt er af þér með vís-
dómi niðurskipað, allt þitt ráð, of
þín siðorm og vegir eilífrí fresti og
gæðska. Þú ert verndari hins vol-

ada, sem ráðvandur treystir þér; vort orugga athvarf hefir þú ver-
ld á tíma neyðar og mannranna
þenna Betur, eins og allar aflidu-
ar æfistundir, því skulum vér af
hjarfa á þig vona, og gledja oss
við þá vissu: að þú svo fúslega
hjálpar. Þú gífur Sumar og
Betur, skín eytt skár; þú troytar
að þennu, en ofurgífur þó ecki
dandanum. Lofadur sé Gud! sem
leidd hefir oss lífs og heila framt
að þessa Betrar enda, forforgad
oss og frelsad frá mörgunn þeck-
um, en þó víst ótal fleiri óþeck-
um háskasendum. Þagna skulum
vér því og gladdir segja: lofad sé
nafnið Drottins að eilífu! Amen!

Þæn í iūgaungu Sumars.

Þegsamad sé þitt dýrðarfulla
nafn að eilífu, alvöldugi tíma-
anna Stjórnari! þitt ord, Dr ott-
inn! er Samleikurinn, og þín

fyrirheit þegdash aldrei; þú býd-
 ur, svo stéður það, þú skipar, og
 það stendur svo, þín stjórn er
 dásamleg, og þín niðurráðan nátt-
 úrinni raskast ekki um aldur og
 æfi; þú hefir skapað Sumar og
 Vetur, ljós og myrkur, frost og
 hita, blíðt og stríðt, allt hefir þú
 það tilfett til þarfa oss þínum skép-
 um; sú vísðónis skipan stendur enn
 þá stöðug: Veturinn er afliðinn,
 en Sumarid tekur við; lof sé þér
 fyrir lidnar lífs stundir! já, eilífar
 þackir séu þér fyrir hlífð og viðhald,
 björg og blessun, og allt gott oss
 veitt og gæfid til lífs og sálar á af-
 liðnum Vetr! Því framar, sem
 vér höfum verid komnir uppá þína
 náðugu varatekt, því áþreifanlegri
 hefir þú andshnt oss hana; þú hefir
 blíft oss fyrir verðskuldudu synða-
 straffi, fyrir slísum og lístjóni, eng-
 in almenn neyd hefir náð að granda
 oss; edur voru bjæra Gæðurlandi;

allar Betrarins elldar, allar þínar
 ar fœdurlegu bendingar til vor,
 hafa síðladar verid með nákvæm-
 nstu vægd og vorfunssemi, já, öll
 þín viðhendingan, ráð og vegir yfir
 oss, hafa verid einstakrar miskun
 og trúfesti; vér höfum syndgað,
 vér höfum verðskuldad reidi, en
 þú hefir auðsýnt oss náð, æ! lát
 þana framvegis viðhaldast yfir oss
 í Jesú nafni! gef oss með þínu
 Gumi nýja blessun! farsæl oss
 þínar gáfur, þitt lán og allar þýni-
 ur; farsæl vora útvegi, vort eiddi
 og atvinnu, og allt það vér tökum
 oss fyrir hendur til sjós og lands, í
 þínum ótta. Þjód lopti, jörð og
 sjó að færa oss þína blessun, en
 gef oss með þacklætti og sonarlegri
 andmótti, að taka við því öllu, hvert

Það verður mikid eda litid, sem
 þín speki álitur þénanlegt að út-
 hluta oss, til hagsældar og góta, af
 laudneskum gædum þetta Sumar.
 Ebl hjá oss stöðugt trúnaðar-trauft
 til þinnar forðorgunar, og vard-
 veit oss frá óþarfa vðli og heid-
 inglegri búlsorg. Þú, vor himn-
 estí Gadir! veitst hvers vér víð-
 burfum, uppfyll alla vora naud-
 burft, eptir þínum dýrðar ríkdómi
 í Jesú Krísti! Í hans nafni bir-
 jum vér gladir Sumarid; gíf að
 það verði oss blesunarrík og nota-
 sæl undirbúnings- og fullkomun-
 ar-tíð, til ríkuglegrar uppstéru á
 síðan í eilífdinni, Amen!

V. Sakramentis Bætur.

Skrista · málin.

Mín fjæri, verdugt Fadir í Krísti!
 eg bið Þú: að hebra
 mina játrúngu, upperfa minna
 gudrækt, hugga mig með Guds
 orði, og svo boda mér sannvdrandi
 qvittun synða minna í Jesú nafni!

Eg aum og syndug manneskja
 játa afmáttuguna Gudi og allum
 hans stórmættjum, en afneita mínu
 um og hans óvinum, synd og allt
 ógudlegu athæfi. Líka meðlénni
 eg fyrir Gudi og Þú, mín fjæri
 Fadir! að eg er felur í óteljandi
 syndum í gægn mínum Gudi og
 Skapara. Eg meðlénni: að eg
 hef móti hans vilja og bodordum

Brotid í þaunum, ordum og verkum,
 og þá sjaldan eg hefi rétt ein-
 læglega viljad gjöra það gæða; hefi
 ir þó jafnan lodað við mig það hið
 vonda. **Q!** Þetta ángrar mig nú
 af hjarta, og vil eg því fegna allra
 minna synda ydrast, þeim afstata
 og vidsjá með rétttri trú og trausti
 til Guds miskunar, fyrir Jesum
 Krist minn Laufnara. Eg endur-
 mæ: nú alvarlega það heit og lof-
 ted sprir Guds alskogna augliti
 og Ydur, að láta mér dagiega
 framfara í öllu góðn, eptir minns
 Frelsara dæmi, hvers þínu og danda
 endurminningu eg halda vil í dag;
 Gud byrðist að gefa mér náð sína
 þar til í Jesú nafni, Amen!

Bæn fyrir Skriftr.

Bansaka mig, ó Gud! og þrása
 mitt hjarta! gef mér að þeck-
 ic, Þhvert eg hefi, einlæglega eistad
 þig, og hvert eg hefi alvarlega

látid mér vera umbugað um minn
 fristundóm. Opna minn skil-
 ing, svo eg læri rétt að þeckja sjálf-
 ann mig, að eg eeki, mér til skada,
 dragi sjálfann mig á talar í þol,
 sem mest áridur, í minnum sálu-
 hjálpar. efnum, né gjeri litid úr
 syndunum, sem þú hatar. Minn
 Gud! eg vil nú, fyrir þínum al-
 skynu augum, ransaka mitt hjar-
 ta og mitt framferdi; eg vil eeki
 fyrir neyta holds og blóðs míns
 Gressara, heldur enn eg með vissu
 gæti sagt, að eg sé hans sannarleit-
 barn, er framvegis vilti fæti
 við að blýðnast og breyta eptir hon-
 um. Gef mér hér til aðstod þíns
 góða Anda, minn Gud! eg vil nú
 ganga fram fyrir þínn þénara, og
 meðfélna þér og honum mínar
 syndir; æ! fyrri þér fæ eg eeki dula-
 list, það mun fyrir þínum dómi á
 síðan opinbert verða öllum engi.

um og mönnum, hverr ea er. Lát
mig því, minn góði Gud! ecki
svíkja sjálfann míg, heldur með
bræðislausu hjarta framkoma fyr-
ir þig í dag og ætíð, Amen!

Bæn eftir Skrifttr.

Lofa þú Drottín, sála mín! nú
em eg þess viss, að Gud hefir,
fyrir míns Frelsara Jesú Krists
skuld, fyrirgefir mér allar mínar
gundir, þegar eg að elns esni þan-
elstu og blýðnis heit, er eg nú vað
mánum Skapara; eg hefi ecki an-
að forþétt að enni straff, en Gud
hefir andspjnt mér náð; hans Son-
ur er á króssinum dáiinn líka fyrir
mig, svo eg mætti lifa. Nú vil
eg framvegis, til þóknunar mín-
um Gudi og Frelsara, sein svo
mikið elskadi mig, hafa allar gund-
ir, og í öllu ástunda, að blýðnast
hans bodordum; þessu hefi eg me-
lofad þér, minn Gud og minn

Gressari! lát mig aldrei í minni
 umgengni gleyma þessu lofordi,
 þá verð eg verdugur bord-gestur
 við míns Gressara qvöldmáltíð í
 dag, eg fæ þá fullvissu um minna
 synda fyrirgefningu, sem eg gét
 huggað mig við í lífi og dauða,
 Amen!

Bæn fyrir Bergingu.

Svo syndugur, svo óverdugur,
 sem eg er, svo vill þó minn
 Gressari unna mér þeirrar náðar,
 að eg má nú framfóma að hans
 hábordi, til að medtaka þar hans
 líkhama og blóð, svo sem pant og
 fullvissu um minna synda fyrir-
 gefningu. O! minn Gud! gef
 mér náð til að kannast við, hvað
 grunnlaus þessi elska er! Guds
 Sonur, sjálfur Góðsins ljómi,
 hringgíft fyrir mínar syndir allt í
 dauðana; Guds Sonur freitir
 blóðinu undir míni og alls heims

íns synda-sekt; Guds Sonur læt-
 ur sig fjöttra, spotta, húðstréttja,
 þyrnum króna og á krossinum negla,
 til að endurlæsa mig, sem var
 hans óvinur; Guds Sonur legg-
 ur lífið út fyrir mig, er sekur var
 eilífs dauða. Hversu dýru verði
 em eg leypur! hversu öldungis
 heyrir eg, með öllum kreptum, sál-
 ar og lífhama, mínum Frelsara til,
 sem svo heitt hefir elskað mig! með
 þessum þaunum vil eg ganga upp
 að þínu bordi, minn guddómlegt
 ástvinur! Þaðlátur yfirvega þína
 ómetanlegu elsku til mín, og upp-
 örfa með henni sjálfann mig, til
 að lifa þér hédanaf; styrk mig þar
 til, mín Gud! með þínum Anda,
 í Jesú nafni, Amen!

Bæn eftir Bergíngu.

D! hversu mikid á eg að þakka
 þér, mín Frelsari! eg get ekki
 með ordum átmálað stærð þínnar

elskur; eilíflega vil eg elska þig, því
 þú hefir óútfegjanlega elskad mig.
 Þér hefi eg að þacka fyrirgefningu
 minna synda, Guds náð, róseni
 samvittskunnar og eilíft líf. Lát
 mig aldrei gleyma þessum ómetan-
 legu velgjörðum! Hédan af vil
 eg fíða og fordast allar syndir, svo
 eg missi ekki aftur þína náð. Mín
 æra, mín unadsemd, mín ædsta
 læla! É sá: að elska þig, hlýða þér,
 fylgja þínu dygða dæmi, eg í öll-
 um míns lífs atvægunni að gjöra
 það, sem rétt er og þér vel þókn-
 ast. Veit mér þar til náð þína
 og aðstoð, svo megna eg allt fyrir-
 þig, Amen!

VI. Ferda-Bænir.

Landferdamanns Bæn.

Góði Gud! þú verndarinn allra þeirra, sem á þig treysta! — Þú þinn nafni áforma eg nú mína reisú; vertú mín fylgd og minn veggisari, svo kann mig ekkert illt að henda. Þér fel eg mig nú og mitt áformi, þú einu kanni að farsæla mín fyrirtæki; vertú mér þú og jafnan nálgur með náð þinni, og byrðstú að greida hvert mitt spor mér til heilla. Afvond frá mér öllum slisum, hættum og ólúcka tilfelli, og ber mig svo á þínum höndum, að eg steyti ekkert fótt mína við steini. Gef mér farsællaga að útrétta mín erindi í þínum otta og eptir þínu bði, mér og mínum meðbræðrum til ætta,

eg leidd mig svo heilann og gladann
heim aftur; þá vil eg þakkið
þessa þína gæðsku, sem aldrei yf-
irgæfur þá, er eruggir fela þér sin
efni, og í Jesú nafni setja á þig
einann trú og von, Amen!

Sjöferðamanns Bæn.

Almáttugi Gud! þú ert sá vísi og
góði höfuð-skévnauna Herra,
og undir eins minn Fadir! í trausti
þittar nöðar-risku handleiðslu, þir-
ja eg nú, veit og hjálpar þursandi
manneskja, þessa hættufornu sjö-
ferd; þú þeckir best þær hættur,
sem mér og vora litla skipi þónar
eru, af östsdugu sjófarins hafi, er
afmálar mér dauðans tímnið á
hverri öldu, sem rís um fríng þess
veikna skipis-bord, er þera mitt líf;
æ! vertú nú míns lífs veruðart,
mína leiðtogi og minn besti foru-
nautur, þvíf hverjum þvífði eg þora
að trúa fyrir mér, ef ekki þér, minn

almáttugi Gæðir og trúfæsti líf-
gjafari! barina þú þínum skép-
um, vindi og sjó, að grænda minn
og vor allra lífi, þá blóða þær.
Gef oss forsjálega að gæta sjed við
öllum fyrirsjáanlegum hættum af
blindskerjum, bodum, grynning-
um og edru, en afvendi þálfur
þeim óþecktu. Uppljúf þíni mildu
hendri, og send þá oss þína blessun!
þjóð sjáfarins afgrunni að opna
sitt ríka skaut, til að uppfylla vor-
ar naufpurstir. Þér fel eg mta
með trúi og trúnaði, leidd þú oss
alla farsællega, og vernda oss við
öllu tjoni, þá viljum vér losa og
prísa þína gæðsku, sein svo dásant-
lega annast sín börn. En sé það
þínn náðugur vilji, að þessi reisa
skuli verða vor danda gangur, o!
svo gef mér og los öllum vel við-
bánum að mæta voru síðasta. Í
þínum höndum er vort líf, gjör þú
við oss eptir þíni velsögnun, vértu

ad eins vor Fadir, og gíf oss ellifa
hvíld og sælu hjá þér, fyrir vors
blessada meðsgangara Jesú Krists
forþénustu sakir, Amen!

Bæn um góðann Afgang.

Miskunfami Gud og Fadir! þú
eið ert Herra Íssins og dand-
ans, minir tímar standa í þíni hendi,
þú hefir, eptir vísðómi þínum og
gæðsku, áqvarðað minna dagatal. Þar
við hugbreyttir sig minn ardi, er eg
þenki fram á minna óvísu endalýtt;
æ! þú eið veitst hvað marga eða fáa
daga eg á nú eptir ólifada; gíf mér
því varengdarsamar að brúka og tel-
ja minna daga, því óvissari sem eg er
um þeirra telu og þeirra endalýtt;
Þetta veit eg, að mér, eins og öllum
mönnum, er eitt sín ásett að deyja, og
þar eptir lémur Dómurtíð, æ! gíf mér
víslega að búa mig þar undir nú
strax í mínum heilbrygðu dögum,
svo eg lært fái að deyja, ódur en eg

den; gíf mér opt og alvarlega að
 þenkja um mína burtför, grófna,
 dómin og eilífðina, svo minn dauð-
 ans umþenkning áþræ mér frá morg-
 um syndum, en gjöra ástundunar-
 sameð í því, sem gott er og ebla má
 mína sonu farsæld; dauðans sífellda
 endurminning minn gjöra mig át-
 hugasamari um sjálfan mig, var-
 engdarsameð í meðfæti og vongóðs-
 að í mótlæti. Og þá minn dauða-
 stund lofs aðfönnur, gíf mér, o Jesú!
 í fræpti þíns dauða, að yfirvinna all-
 ar dauðans. Hannir, svo eg mætti vel
 tilreiddur, með gláðri von og óskélf-
 el samvitsku, stíla við þeim þenna,
 með öllu því, er mér vænt um þess-
 ir í honum, og innleiðast í þá sælu
 víst, sem þú hefir mér og öllum þín-
 um trúndum áfrelad, fyrir þína
 dauða, Amen!

